

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται φανερόν ὅτι αἱ ἐν τῷ ἐν ἐπικεφαλίδι ἔργῳ ἐκτεθεῖσαι ἀπόψεις τοῦ συγγραφέως, συνθετικῶς ἀξιολογούμεναι, δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἀποτελοῦσαι μίαν δυναμοκρατικὴν καὶ συναρτησιοκρατικὴν πνευματοκρατίαν.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Κ. ΜΠΑΡΤΖΕΛΙΩΤΗΣ

* *

ΗΛ. Θ. ΚΩΤΟΠΟΥΛΟΥ, **Θανάτου ἀγωνία**, (θάνατος Ἀχιλλέα), Θεσσαλονίκη, 1972, σχ. 8, σελ. 46.

Τὸ βιβλίον ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ θανάτου τ.ῦ Ἀχιλλέως, ὡς αὕτη συντίθεται ἐν τῇ Ἰλιάδι διὰ τῆς συνυφάνσεως τῶν εἰς τὸ θέμα τοῦτο ἀναφορῶν καὶ μνειῶν. Αὗται ἀνήκουν εἰς τρεῖς φάσεις α') εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ θέματος τοῦ θανάτου, β') εἰς τὸν θάνατον τοῦ ἥρωος, γ') εἰς τὴν ταφὴν. Ὁ σ. ἀνευρίσκει καὶ κατατάσσει εἰς τὰς τρεῖς φάσεις ὅλους τοὺς ἐν τῇ Ἰλιάδι ἀναφερομένους στίχους, διαπιστώνει δὲ ὠρισμένον σαφὲς σχέδιον εἰς τὴν διάταξιν τῶν μνειῶν καὶ ἀναφορῶν κατὰ τρόπον ἐξελικτικὸν ἀνευ τῆς παραμικρᾶς ἀναμειξέως τῶν στοιχείων ἐκάστης τῶν φάσεων. Ἡ λογικὴ διάταξις τῶν στοιχείων καὶ ἡ αὐστηρά των συνέπεια φανερώνει κατὰ τὸν συγγραφέα τὴν ἀπόλυτον βεβαιότητα ὅτι ἡ εἰς ὅλοκληρον τὸ Ἔπος διεσπαρμένη ἱστορία τοῦ θανάτου τοῦ Ἀχιλλέως καὶ ἐπομένως καὶ τὸ Ἔπος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ἔργον πλειόνων ποιητῶν.

Π. Κ. Γ.

* *

ΕΜΜ. Ι. ΒΙΚΕΤΟΥ, **Αἰσχύλου Προμηθεὺς Δεσμώτης**, (Ἐκδ. Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου θηλέων), Ἀθήναι 1971, σχ. 8, σελ. 77.

Τοῦ Προμηθεὺς μεταφράσεις ἔχουν ἐκδοθῆ ἤδη ἀρκεταὶ ὑπὸ πολλῶν καὶ καλῶν συγγραφέων. Καθὼς ὅμως τὸ δρᾶμα τοῦτο ἀνήκει εἰς τὰ ἀριστουργήματα τῆς παγκοσμίου φιλολογίας, πάντοτε μία νέα ἐκδοσις εἶναι εὐπρόσδεκτος εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ παρόντος πονήματος ἀνήκων εἰς τοὺς νέους ἐκλεκτοὺς φιλολόγους μας καὶ ἔχων δώσει τὰ πιστὰ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἐργασιῶν, καθ' ὃ ἐκδότης μεταφράσεων τῆς Ἀντιγόνης, τῆς Ἡλέκτρας, τῆς Ἰφιγενείας καὶ τοῦ Ἀμλετ, παρουσιάζει καὶ διὰ τῆς παρουσίας ἐκδόσεως ἔργον εὐσυνείδητον καὶ καλαίσθητον. Διὰ τῆς Εἰσαγωγῆς, σελ. 9—26, ἀναλύει τὰς σκηνάς, παρουσιάζει τὰ πρόσωπα, ἐρμηνεύει τὴν ἐκ τοῦ περιεχομένου ἐντύπωσιν, κρίνει τὰ νοηματικὰ στοιχεῖα, διαζωγραφίζει τὸ ἦθος τῶν δρώντων προσώπων καὶ χαρακτηρίζει τὴν στάσιν των, διὰ νὰ τονίσῃ τελικῶς τὸ ἐν τῷ ἔργῳ μῆνυμα τῆς ἀνιδιοτελοῦς προσφορᾶς πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ ἠρωϊσμοῦ.

Ἡ μετάφρασις προδίδει ἐργασίαν καλοῦ φιλολόγου καὶ ἀποδίδει τὸ μὲν ἰαμβικὸν τρίμετρον διὰ τοῦ ἰαμβικοῦ 13συλλάβου, τὰ δὲ ποικίλα μέτρα τοῦ χοροῦ καὶ τινων προσώπων δι' ἐπίσης ποικίλων μέτρων ἀναπαιστικοῦ ἢ καὶ ἰαμβικοῦ ῥυθμοῦ. Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ Βικέτου εἶναι ὅτι ἐδικαίωσε τὴν προσδοκίαν τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖον ἐχρηματοδότησε τὴν ἐκδοσιν, τὴν ἐμφανισμένην ἐν τῇ προτασσομένη εἰδήσει, ὅτι «τὸ βιβλίον τοῦτο ἐκδίδεται στὰ πλαίσια ἐνὸς εὐρυτέρου ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος ποὺ κατευθύνεται καὶ χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν Κολλέγιον θηλέων».

Π. Κ. Γ.